छिन्नधन्वा महाराज सात्यकिः क्रोधमूर्च्छितः । चिक्षेप सुमहावेगां शक्तिं तस्य महोरसि ।
स तु शक्त्या विभिन्नाङ्गो निपपात रथोत्तमात् । लोहिताङ्गः दवाकाशाद्दीप्तरश्मिर्यदृच्छया ।
तन्तु दृष्ट्वा हतं शूरमश्वत्थामा महारथः । अभ्यधावत वेगेन शैनेयं प्रति भारत ।
तिष्ठ तिष्ठेति चाभाष्य सात्यकिं स नराधिप । अभ्यवर्षच्छरौघेन मेरुं वृष्ट्या यथाऽम्बुदः । ७४०
तमातन्तं वेगेन शैनेयस्य रथम्प्रति । घटोत्कचोऽब्रवीद्राजन्नादं मुक्त्वा महारथः ।
तिष्ठ तिष्ठ न मे जीवन् द्रोणपुत्र गमिष्यसि । एष त्वां निहनिष्यामि महिषं षण्मुखो यथा ।
युद्धश्रद्धामहं तेऽद्य विनेष्यामि रणाजिरे । इत्युक्त्वा रोषताम्राक्षो राक्षसः परवीरहा ।
द्रौणिमभ्यद्रवत् क्रुद्धो गजेन्द्रमिव केशरी । रथाक्षमात्रैरिषुभिरभ्यवर्षद्घटोत्कचः ।
रथिनाम्वृषभं द्रौणिं धाराभिरिव तोयदः । तां बाणवृष्टिमप्राप्तां शरैराशीविषोपमैः । ७४५
शातयामास समरे तरसा द्रौणिराहवे । ततः शरशतैस्तीक्ष्णैर्मर्म्मभेदिभिराशुगैः ।
समाचिनोद्राक्षसेन्द्रं घटोत्कचमरिन्दमं । स शरैराचितस्तेन राक्षसा रणमूर्द्धनि ।
व्यकाशत महाराज श्वाविच्छलितो यथा । ततः क्रोधसमाविष्टो भीमसेनिः प्रतापवान् ।
शरैरवचकर्त्तोग्रैर्द्रौणिं वज्राशनिस्वनैः । क्षुरप्रैरर्द्धचन्द्रैश्च नाराचैः सग्रिलीमुखैः ।
वराहकर्णैर्नालीकैर्विकर्णैश्चाभ्यवीवृषत् । तां शस्त्रवृष्टिमतुलां वज्राशनिसमस्वनां । ७४०
पतन्तीमुपरि क्रूरां द्रौणिरव्यथितेन्द्रियः । सुदुःसहां शरैर्घोरैर्द्दिव्यास्त्रपरिमन्त्रितैः ।
व्यधमत् स महाराज महाभ्राणीव मारुतः । ततोऽन्तरीक्षे बाणानां संग्रामोऽन्य दवाभवत् ।
घोररूपो महाराज योधानां हर्षवर्द्धनः । तयोस्तु संघर्षकृतैर्व्विस्फुलिङ्गैरितस्ततः ।
बभौ निशामुखे व्योम खद्योतैरिव चित्रितं । स मार्गणगणैर्द्रौणिर्द्दिशः प्रच्छाद्य सर्व्वशः ।
प्रियार्थं तव पुत्राणां राक्षसं समवाकिरत् । ततः प्रवृत्ते युद्धं द्रौणिराक्षसयोः पुनः । ७४५
विगाढे रजनीमध्ये शक्रप्रह्लादयोरिव । ततो घटोत्कचो बाणैर्द्दशभिर्द्रौणिमाहवे ।
जघानोरसि संक्रुद्धः कालज्वलनसन्निभैः । स गाढविद्धो व्यथितो राक्षसेन महाबलः ।
चचाल समरे द्रौणिर्व्वातनुन्न इव द्रुमः । स मोहमनुसंप्राप्तो ध्वजयष्टिं समाश्रितः ।
ततो हाहाकृतं सैन्यं तव सर्व्वं जनाधिप । हतं स्म मेनिरे सर्व्वे तावकास्तं विशाम्पते ।
तन्तु दृष्ट्वा तथाऽवस्थमश्वत्थामानमाहवे । पाञ्चालाः सृञ्जयाश्चैव सिंहनादं प्रचक्रिरे । ७४०
प्रतिलभ्य ततः संज्ञामश्वत्थामा महारथः । धनुः प्रपीड्य वामेन करेणामित्रकर्षणः ।
मुमोचाकर्णपूर्णेन धनुषा शरमुत्तमं । यमदण्डोपमं घोरमुद्दिश्याशु घटोत्कचं ।
स भित्त्वा हृदयं तस्य राक्षसस्य शरोत्तमः । विवेश वसुधामुग्रः सुपुङ्खः पृथिवीपते ।
सोऽतिविद्धो महाराज रथोपस्थ उपाविशत् । राक्षसेन्द्रः स बलवान् द्रौणिना रणमानिना ।
दृष्ट्वा विमूढं हैडिम्बं सारथिस्तं रणाजिरात् । द्रौणेः सकाशात् सम्भ्रान्तस्त्वपनिन्ये त्वरान्वितः । ७४५
तथा तु समरे विद्ध्वा राक्षसेन्द्रं घटोत्कचं । ननाद सुमहानादं द्रौणपुत्रो महारथः ।